

YKI 2008 -yrittäjyysaiheisen kirjoituskilpailun palkitut kirjoitukset **Teema: ”Sanovat meitä taistelijoiksi”**

Alakoululaisten sarja, 1. palkinto
Susanna Ketola, Mäntysalon koulu, Klaukkala

Isäni on yrittäjä

Minun isäni on yrittäjä, puuyrittäjä vantaalla. He tekevät ihan mitä vain pyytää. Huoneessani on melkein kaikki hänen tekemää. Pöytä, toisen iso pöytä, tuoli, parvisänky, hyllykkö, arkku, jopa peili, jonka kehykset on tehty isän firmassa.

Firmassa on joitakin työn tekijöitä, en muista kuinka monta.

Isäni on joka päivä töissä jopa sunnuntaisin. Joskus minulla on aika yksinäistä, mutta minun isää ei kukaan voita, kun hän on kanssani, olin pienenä paljon hänen mukanaan verstaalla. Sain maalata puupötkelöitä ja tehdä kaikkea ihanaa.

Välillä meillä on vaikeaa, kun rahaa ei välttämättä kummiskaan ole, että vaikka isäni on yrittäjä niin ei me mitään rikkaita olla.

Kaikki laskut mitä tulee esim. sähköt, vesi ja kaikki muut kustannukset firma maksaa.

Kun lause ”Sanovat meitä taistelijoiksi” tarkoittaa varmaan sitä, että firmat vähän niin kuin taistelevat siitä että tietenkin kenen firma menestyy parhaiten niin, että ne vähän kiistelevät. Mutta en ole varma. Veikkaisin.

On se yrittäjyys aika moni mutkaista, kokoukset, kiistat, työntekijäpula, jos joku kone menee rikki, ihan kaikkea tapahtuu. Joskus on vaikeaa ja monimutkaista, joskus todella helppoa ja kaikki sujuu ja joskus tylsää ja ei jaksaisi tehdä yhtään ja, että pitäisikö firma lopettaa. Onneksi isäni firma ei ole ajautunut konkurssiin.

Isälläni ei ole aikaa matkustaa minnekään, kun pitää aina olla töissä ja kokouksissa. joskus se paiskoo töitä yöllä, hän ei pidä kauheasti lomia. Mutta silloin kun hän on lomalla teemme kaikkea ihanaa yhdessä.

Iskä on mun sankari vaikka on paljon töissä! Yrittäjänä on oltava vaikka joku soittaisi keskellä yötä niin hän menee. Yrittäjyys on vähän niin kuin taistoa. Yrittäjät ovat ritareita.

Joskus vähän niin kuin hävitään joskus voitetaan. eli menestyään. Yrittäjyys on kestävyyttä ja taitoa.

Sitä on yrittäjyys.

The end

Alakoululaisten sarja, 2. sija
Elisa Rantala, Kullon koulu, Porvoo

Sanovat meitä taistelijoiksi

Oli lämmin päivä ja olin naapurini kanssa ulkona. Päätimme kokeilla tehdä puisia renkaita. aluksi niitä oli hankala tehdä mutta kai se alkaisi sujua. Saimme hyvän idean ja aloimme kerätä oksia. Aloimme uurastaa ja tekeminen oli vielä aika hankalaa. Pikkusiskoni tuli kotiin ja opettelimme yhdessä lisää. Työn laatu parani ja parani ja töitä alkoi olla jo kymmenkunta. Halusimme alkaa myydä niitä ja isäni ja äitini ostivatkin pari. saimme pohjakassan. Tuli syksy ja alkoi sataa. Siirsimme pajan autotalliin ja aloimme tehdä lisää erilaisia töitä. teimme avaimenperiä ja muuta pientä. halusimme myydä töitä torilla. Lopulta pääsimmekin maalaispaikalle, mutta päiväksi oli luvattu epävakaata, ehkä sadetta. pakkasimme tavarat illalla autoon, sillä aamulla lähdimme aikaisin matkaan. aamulla meillä kävi pari asiakasta ja kilpailimme myyntivuoroista. Sitten alkoi sataa ja kastuimme vähän. Suojasimme osan töistä Siljan sadetakilla ja onneksi muut kestivät vettä. Cecilian, naapurini isän talo oli lähellä ja hän haki sateenvarjon. Onneksi sade ei kestänyt pitkään ja aurinko alkoi paistaa ja asiakkaita alkoi taas ilmestyä. Onneksi meillä oli rinkeleitä ja saimme ystäviä, pieniä lintuja jotka söivät muruja. minulle tuli vessahätä ja menimme Cecilian isälle vessaan. kun tulimme takaisin Silja hymyili ja pöydän edessä oli perhe. He ostivat yli kymmenellä eurolla! Se oli kyllä päivän paras hetki. Sitten tuli kotiinlähtöaika ja laskimme kassan. Siinä oli noin 60 euroa. pakkasimme tavaramme ja lähdimme kotiin. no olihan se vähän, mutta se alku sekini. Ensivuonna uusiksi. olihan se hankalaa mutta kivaa ja palkitsevaa.

Alakoululaisten sarja, 3. sija
Julia Rima, Hakarinteen koulu, Tammisaari

Yrittämällä Yrittäjäksi

Ryhdy yrittäjäksi! Luvassa on haasteita, työtä ja hikeä. Jos oikein ahkerasti touhuat, hyvä mieli ja voitto rahallisesti on selvä kuin plätty. Miltäs kuulostaa? Hauskalta ja helpolta, toimisto pystyyyn vaan ja menoksi!

Tosiasiassa: ei se niin helppoa ole. Minun äitini aloitti aivan pohjalta, ja niin mudassa, suossa kuin selvillä vesilläkin kulkien ja rämpien, hän lopulta päätyi yrittäjäksi. Häntä minä kutsuisin taistelijaksi.

Aluksi puukalusteiden kunnostaminen oli pelkkä ajanviete tyyliin jos ehdin ja kerkeän, voin höylätä tai maalata pikkaisen. Aluksi esineet olivat pieniä ja vaatimattomia, taulun raameja korkeintaan. Sitten kuvaan astuivat tuolit ja lopulta vanhasta lähes lahosta lasten sängystä muuttui upea viimeisen päälle kunnostettu sänky. Siinä vaiheessa kunnostaminen oli jo säännöllinen harrastus.

Pian tämän jälkeenhän lähetti anomuksen puutyökurssille. Vastaus oli kuitenkin selvä ei. Varapaikka luvattiin, ja eikös sieltä joku peruuttanutkin. Äitini pääsi mukaan.

Kurssin hohto alkoi enemmän ja enemmän hiipua, ja äitini marmatti: "Olen ihan huono." me kaikki jaksoimme kannustaa häntä siitä huolimatta, ja itsetunnon palattua hän suoritti kurssin hyväksytysti.

Siitä lähtien ajatus yrittäjyydestä on elänyt. Puutyökurssia seurasi yrittäjyyskurssi. Äidin kunnianhimoiset suunnitelmat kasvoivat ja kasvoivat. Kaiken maailman tentit tentittyään hän oli valmis. Hän otti lainan pankista ja vuokrasi tilan jossa voisi pyörittää yritystään: Entisöintiliike Versta Oy:tä. Äidillä oli versta työkaluineen sekä toimisto, jossa hän vastaanotti asiakkaat. Äiti kunnosti ihmisten kalusteita. Asiakkaita riitti, mutta kaikki lopahti nopeasti. Konkurssi oli varma. Sitä ei äitini suostunut uskomaan. kovan kouluttautumisen jälkeen ei luovuteta. Äiti aloitti tehomainonnan, ja asiakkaita riitti taas. Nyt yritys kukoistaa, ja jokaista kynää myöten kaiken maksettuaan, hän saa "palkkansa". Näin siis äitini taisteli itsensä yrittäjäksi. Yrittäjän elämä on työtä, työtä ja työtä.

Erityismaininta

Jani Willberg, Martin erityiskoulu, Hyvinkää

Sanovat meitä taistelijoiksi

Me lähdettiin Helsinkiin katsomaan ilotulitusta.
Kun me tultiin sieltä auto haljosi tielle.
Meidän täti tuli auttamaan meitä.
me vietiin se autokorjaamoon.
jos korjaamoa ei olisi meidän auto olisi romu.
onneksi yritykset on olemassa.
ilman yrityksiä ei saataisi ruokaa ja apua.

Yläkoululaisten sarja, 1. palkinto

Joni Piipponen , Mäntyselän koulu, Klaukkala

Yksityisyrittäjän elämää

Isäni perusti yrityksen vuonna 2004. Hän on sähköasentaja. Sitä ennen hän työskenteli toisen alaisuudessa. Silloin isälläni oli paljon tiukemmat työajat ja työauto. Perustettuaan yrityksen yksin hän joutui ostamaan yritykselleen oman auton ja mainostamaan uutta yritystä. Isäni joutui hoitamaan kaikki raha-asiat itse, mutta siinä hänellä on kirjanpitäjä apunaan. Hänellä on nyt joustavampi työaika ja hän saattaa pystyä välillä valitsemaan mihin hän menee töihin, koska hän on itse itsensä pomo. Kaikki tarviketilaukset, työpuhelut, ja kaikki muut työt hän tekee itse. Ennen omaa yritystä isäni ei aina tiennyt onko töitä ensivuodeksi. Nytkään ei aina tiedä riittääkö töitä, mutta kyllä se on varmempaa ja töitä on ainakin vielä töitä riittänyt. Yksityisyrittäjän elämä on varmasti rankkaa, mutta kyllä itselleen tekeminen on aina mukavampaa kun jollekin toiselle. Isälläni on ollut yritys nyt 4 vuotta ja hän on tehnyt töitä useille ihmisille. Nyt puheluita tulee harvase päivä, koska kun hän tekee työn hyvin sama ihminen haluaa hänet uudestaan ja puhuu isästani jollekin toiselle. Töitä joita isäni tekee on useita. Hän tekee myös urakkatarjoukset. Vaikka elämä yrittäjänä on rankkaa silti hän pystyy viemään ja hakemaan minua ja tukemaan minua harrastuksissani. Ennen omaa yritystä kerkesin tuskin näkemään isääni aamulla joskus en nähnytäkään, vaikka heräsin seitsemältä. Nyt kerkeän näkemään ja puhumaan isän kanssa melkein joka aamu. Joskus hän jää vielä kotiin kun lähden kouluun. Välillä hän on kotona kun tulen koulusta. Se on mukavaa. Joskus hän pitää toimisto päivän, jolloin isäni maksaa laskuja, laskee urakkatarjouksia ja tilaa tarvikkeita työmaille. Rahaa menee myös. Hän joutui ostamaan: auton, uuden tietokoneen, joitain työkaluja, työasusteen yms. Kun ennen hän sai ne työnantajaltaan ja työnantaja maksoi laskut ja muut, eikä uutta tietokonetta tarvittin. Työpäivät ovat kyllä nyt pidempiä, mutta pidän kuitenkin enemmän siitä, että isä on yksityisyrittäjä.

Yläkoululaisten sarja, 2.sija

Elvis Kauppinen, Hakarinteen koulu, Tammisaari

Heitä sanotaan taistelijoiksi

Yrittäjiä on monenlaisia, ja niin monta kuin yrittäjiä, on myös heidän tarinoitaan. Toiset ovat menestystarinoita, toiset taas selviytymistarinoita konkurssien ja laman läpi.

Oma isäni on yrittäjä, veneenveistäjä ammatiltaan. Häntä voi kutsua jo taistelijaksi. Ainaiset taistelut verojen, pitkien ja raskaiden työpäivien, sekä sään, hankalien asiakkaiden ja rahaongelmien kanssa ovat saaneet hänet kutsumaan työtään elinkautiseksi. Mutta hän sanoo sen suu virneessä. Sillä kaikesta tästä huolimatta hän jaksaa iloita elämästä, niin kuin pitääkin. Ja monista myöhäisistä kotiintuloajoista ja jopa päivistä joissa olen saanut hänestä hyvän kuvan isänäni.

Toivoisin itsekin omaavani edes rahtusen tuosta uhrautuvaisuudesta ja kovasta yrityksestä, tuosta sisusta!

Kenties koko elämä onkin kuin yritys. Jokaisessa elämässä ja yrityksessä on myötä ja vastoinkäymisensä. Ja lopulta vaikeuksien kautta voittoon. –tai sitten ei. Yrittäjät ovat kenties tehneet elämästään työn.

Yrittäjien kaltaisia ihmisiä tarvitaan aina näyttämään muille mallia.

Yläkoululaisten sarja, 3. palkinto Iina Vilén, Porlammin yläaste, Lapinjärvi

Eläköön yrittäjäys!

Mauno liimaa tyhjään ja liki puhtaaseen ikkunaan suuria muovisia kirjaimia. Viereinen vihanneskauppias tarkkailee uteliaana, mitä kirjaimista muodostuu: ensin sanoja, niistä lause: 'Hyvä Yritys Ab'. Mauno puurtaa, lajittelee laskuja yömyöhään, miettii aamuyöhön muistiko varmasti maksaa sähkölaskun. Aamulla Mauno palaa rikospaikalle, sillä hän on syyllistynyt yrittäjäyteen. Mies parhaassa iässään, juuria allekirjoitettu vuokrasopimus ja suuria odotuksia. Niin kuin opettajat kannustavat oppilaita kuin äidit lapsiaan, he kehottavat yrittämään, vaikkapa kirjoittamaan aineita yrittäjäydestä.

Se mikä saa Maunon ja Suomen muut yrittäjät ja yritykset kokeilemaan onneaan, on kiinni luonteessa. Mauno on taistelija. Hän taistelee joka aamu postilaatikolleen läpi räntäsateen, taistelee laskujen, verojen ja bensan hinnan kanssa vaikka joutuisi elämään kuun loppuun tölkkitonnikalalla, taistelee ikäviä päänsisäisiä ääniä vastaan. Useimmiten ne supattavat konkursseista, velkavankeuksista ja vararikoista, pieniä ilkeitä sanoja jotka kalvavat mieltä aamukolmelta, kun ei voi kuin luottaa, että on valinnut oikein. Maunokin saattaa lannistua, teipatessaan mainoslehtisiä kylmässä pohjoistuudessa rikkinäisiin valopylväisiin, miettien mitä menettäisi, jos tyhjentäisi tilin, karkaisi lentokentälle ja antaisi kissanviikset yritteliäisyydelle. Mutta Mauno ei anna periksi, sillä hän on päättänyt antaa sataprosenttisen antaumuksensa omalle yritykselleen.

Pikkuhiljaa työ kantaa hedelmää, vaikka Maunon yritystila oli aluksi niin tyhjä, että saattoi kuulla kun viereinen vihanneskauppias raapi viiksiään. yhä useampi kiinnostunut uskaltautui kurkistamaan sisään.

Mauno on tyytyväinen elämäänsä, hänellä on poikamiesasunto, pankkilaina, kissa ja oma yritys. Vieläkin hän joutuu silloin tällöin miettimään aamunkoittoon mihin onkaan sekaantunut ryhtyessään yrittämään., riittääkö ruokabudjetti ensi viikolla kalapuikkoihin. Mutta hän tietää, että kannattaa yrittää, sillä yritys kannattaa. Yrittäjät ovat ritareita ilman miekkoja, tahtovat tuoda jotain saataville ja kuuluville. Yrittäjät tarjoavat työtä niille, jotka itse eivät kaipaa yrittämisen riemua ja murheita ja heitäkin kaivataan pitämään maailma paikoillaan.

Kunniamaininta Maunolle ja eräälle ja eräälle kieltenopettajalle, joka hylkäsi epäsäännölliset verbit ja taivutusmuodot ryhtyessään K-kauppiaksi.

Maunon elämä ei ehkä ole ruusuilla tanssimista, sillä hänkin joutuu nielemään karvasta palautetta ja pyyhkimään kuivakkojen asiakkaiden kengistä tullutta kuraa kaupan lattiasta, mutta yritys on tärkein, oli se kengänplankkaamista, italialaisten nahkakenkien maahantuomista tai kenkäplankkibisnestä. Yrittänyttä ei laiteta.

Eikä Maunokaan enää haaveile ulkomaille pakenemisesta, hän puskee ahkerana kuin höyryveturi kohti uusia haasteita ja läpi vaikeuksien.